

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7579 van 9 november 2011
in de zaak A. 201.982/XIV-33.557**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Iftara Mohammad
kantoor houdend te 9000 Gent
Franklin Rooseveltlaan 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 66.040 van 1 september 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 12 oktober 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest op basis van verscheidene vaststellingen tot de ongeloofwaardigheid van de door de verzoekster aangevoerde vervolgingsfeiten en van haar beweerde afkomst uit Helmand. Zo

stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer vast dat de verzoekster haar betrokkenheid bij de vrouwenraad, de reden waarom zij door de Taliban zou worden vervolgd, niet aannemelijk maakt gelet op haar ongeloofwaardige verklaringen, dat zij niet in staat is om de Afghaanse kalender te gebruiken en dat zij niet kan antwoorden op een aantal eenvoudige vragen over haar beweerde plaats van herkomst. Daargelaten de vaststelling dat de verzoekster zich beperkt tot de loutere bewering dat uit documenten van CEDOCA zou blijken dat de Afghaanse postdiensten werken via Pakistan, dient te worden opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, nergens in het bestreden arrest wordt besloten dat zij uit Pakistan afkomstig zou zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt enkel op basis van de hierboven vermelde elementen vast dat de “verzoekster door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent haar verblijfplaatsen in of buiten Afghanistan en haar levenssituatie in de jaren voor haar komst naar België, nalaat een reëel zicht te bieden op haar herkomst, haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien (...)”. De bewering van de verzoekster dat “de rechter op basis van het gebeuren op de zitting zijn oordeel al had gevormd” mist dan ook feitelijke grondslag. Er kan bijgevolg niet worden ingezien op welke wijze het beweerde zittingsincident, dat geen weerslag vindt in het bestreden arrest noch in het proces-verbaal van de terechtzitting van 26 augustus 2011, de strekking van het bestreden arrest zou hebben beïnvloed zodat niet op het verzoek om wraking dient te worden ingegaan. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Zoals uit de behandeling van het eerste middel duidelijk blijkt, kan niet worden ingezien op welke wijze het beweerde zittingsincident de strekking van het bestreden arrest zou hebben beïnvloed. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen maakt in het bestreden arrest enkel melding van het voorleggen van de brief van de vrouwenraad en van het feit dat de verzoekster zelf beslist om het schrijven en de bijhorende enveloppe niet aan haar dossier toe te voegen. De bewering van de verzoekster dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de niet-neergelegde stukken in overweging neemt, mist bijgevolg feitelijke grondslag. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden

door de motivering van de beslissing van de commissaris-generaal. Het derde middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen november tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams